

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Annotation: Hof 's-Gravenhage 2002-11-29

Heerma van Voss, G.J.J.

Citation

Heerma van Voss, G. J. J. (2003). Annotation: Hof 's-Gravenhage 2002-11-29. *Or Informatie*, 12, 56-56. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/14879>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/14879>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Instemming met aanpassing dienst

Bij TPG (vroeger PTT Post) bestaan landelijke en lokale dienstregelingen die de werkdagen regelen. De directie verwachtte in 2001 op de dinsdagen na Pasen, Pinksteren en Koninginnedag een postaanvoer, die vergelijkbaar is met die op een normale maandag. Daarom werden in een 'feestdagenregeling' aan de rayonleidingen aanbevelingen gedaan om de leegloop op deze dagen te bestrijden.

De or was het daarmee niet eens en stelde dat de dienstregelingen een gemiddelde werktijd aangeven en dat de verminderde arbeidsdruk op de betreffende dinsdagen daarin al was verdisconteerd. De or kreeg in eerste instantie van de kantonrechter de uitspraak, dat de feestdagenregeling een instemmingsplichtig besluit was.

TPG stelde echter in hoger beroep bij het Gerechtshof Den Haag dat de feestdagenregeling slechts een adviserend en informerend karakter had en de lokale dienstregelingen niet wijzigde.

Het hof stelde vast dat in de landelijke dienstregeling voor het jaar 2001 de betrokken dinsdagen

waren aangemerkt als normale dinsdagen. Deze dienstregeling is als zodanig instemmingsplichtig. Niet was gebleken dat die instemming niet was verleend. Hoewel de feestdagenregeling in zijn bewoordingen doet denken aan een landelijk besluit, was deze volgens het hof inderdaad slechts een aanbeveling, die in de rayons moest worden uitgewerkt. De feestdagenregeling kon niet worden aangemerkt als een instemmingsplichtig besluit, aangezien deze op zichzelf geen wijziging vormde van de dienstregeling. Getroffen maatregelen op rayonniveau die aan het personeel of groepen daarvan verplicht zijn opgelegd, waren volgens het hof echter wel instemmingsplichtig. Bij convenant waren bevoegdheden op dit gebied overgedragen aan onderdeelcommissies.

Besluiten waarin de dienst is gewijzigd zonder instemming van deze commissies, waren volgens het hof nietig. Voor zover het personeel reeds was verplicht tot afwijkingen van de dienstregeling zonder instemming van de desbetreffende onderdeelcommissie, diende TPG dit te compenseren,

hetzij in de vorm van betaling van die uren, hetzij in de vorm van eenzelfde aantal vrije uren.

(*Gerechtshof Den Haag 29 november 2002, nr. R 02/490*)

Commentaar

Uit deze zaak blijkt in de eerste plaats, dat het van belang is om steeds duidelijk vast te stellen wat een besluit is in de zin van artikel 27 WOR. Gaat het om een landelijk besluit of slechts om een landelijke aanbeveling, die leidt tot lokale besluiten? Dit is uiteraard in de eerste plaats van belang voor de ondernemer zelf, maar ook voor de or. Zo nodig moet de directie hierover om duidelijkheid worden gevraagd.

In de praktijk zal in veel gevallen niet helemaal helder zijn op welk niveau nu eigenlijk formeel het besluit wordt genomen. Niet iedere onderneming kadert de bevoegdheden op de diverse niveaus scherp af. Toch is het ook voor de or van belang om hierover zo veel mogelijk duidelijkheid te hebben, om zodoende alert te kunnen reageren op ontwikkelingen. Zo nodig kan het zinvol zijn om de bestuurder te vragen om

de bevoegdheden duidelijk aan te geven.

Het tweede leerzame element in de uitspraak is dat het uiteindelijk niet uitmaakt op welk niveau het besluit wordt genomen. Als het instemmingsplichtig is, moet óf landelijk óf lokaal instemming worden gevraagd. Het ontbreken daarvan kan uiteindelijk altijd leiden tot een beroep op nietigheid door de or.

Ten slotte laat deze zaak nog eens goed zien dat men met behulp van het instemmingsrecht wel degelijk iets kan bereiken. De or heeft hier bereikt dat het zonder instemming genomen besluit moet worden gecompenseerd in geld of vrije tijd. Had de directie de nette weg bewandeld en eerst aan de or om instemming gevraagd, dan had de or wellicht nog kunnen onderhandelen met op de achtergrond de mogelijkheid om instemming te weigeren, waardoor de ondernemer zo nodig naar de rechter zou moeten. Nu heeft de or achteraf bereikt dat de maatregel van de directie niet effectief heeft gewerkt. Dit zal allicht tot de conclusie leiden dat het beter is een volgende keer de koninklijke weg, dat wil zeggen de WOR-weg, te volgen. ◀